

3die Behandling. Der var nemlig foruden en Tvangsbøde, efter at der var givet de vedkommende Forældre Tilsyn om at lade deres Børn vaccinere, tillige foreslaaet en Straf, naar denne Vaccination ikke var iværksat inden det 12te Aar. Men denne Bestemmelse er nu udeladt. Jeg har tilraadet Bibeholdelsen deraf, selvfølgelig ikke paa Grund af dens pecuniære Betydning for Statskassen, men fordi den dog efter min Mening var et væsentligt Middel til at bewirke, at Vaccinationen foretoges i en tidligere Alder, og deels ogsaa for derigjennem at forebygge de enkelte Tilfælde, hvor man ellers kunde tænke sig en fuldstændig Glusion af den hele Vaccinationslovgivning. Hvad Sagen i dens Almindelighed angaaer, har jeg troet det hensigtsmæssigt at henstille det til det andet Thing at udsætte dette enkelte Spørgsmaal vedrørende Vaccinationen, indtil den hele Sag kunde komme under mere omfattende Overvejelse, hvortil der er gjort de fornødne Skridt fra Regjeringens Side. Justitsministeriet har nemlig begjært Erklæringer fra Sundhedscollegiet, saavel om det indbragte Forslag som om, hvilke Forandringer der kunde være at træffe deels for at sørge endnu bedre for Vaccinationspligtens Opfyldelse og deels for at berolige den Tvivl og Uengsteligthed, som er hos en ikke ringe Deel af Befolkningen med Hensyn til Vaccinationen, og som navnlig begrundes derpaa, at man frygter for, at Smitte skulde udbredes gjennem Vaccinen, idet den brugte Vaccine ikke skulde være saa god og forvarlig, som den burde, en Uengstelse, der har fundet sit Udtryk i det foreliggende Lovforslags § 5, som ganske vist er meget ubestemt og nok kunde trænge til nærmere at udvikles. Man kunde nok trænge til at have en bedre og sydligere Overføgt over, hvad der kunde være at udrette fra Administrationens Side i saa Henseende. Jeg troer ogsaa, at der var Anledning til at tage under nærmere Overvejelse, om man ikke samtidig med at foreskrive et nyt Tvangsmiddel tillige burde foreskrive et tidligere Tidspunkt, inden hvilket Vaccinationen burde være foretagen, og jeg vilde navnlig for mit Vedkommende ansee det for meget heldigt, om det blev bestemt til 7 Aars Alderen, som jo er den Alder, hvori

Børn i Reglen sættes i Skole. Jeg skal her efter ganske henstille til det høie Thing, hvorvidt det maatte finde Anledning til at fremme denne Sag i dens nærværende Skikkelse, eller om det med Regjeringen maatte ansee det for heldigt, at det hele Spørgsmaal bliver taget under en mere omfattende Overvejelse.

David: Jeg vilde netop have taget Ordet, da den høitærede Justitsminister før reiste sig, for at udtale mig derhen, at jeg ialtsald agter at stille et Endringsforslag til 2den Behandling af dette Lovforslag i den Retning, som Ministeren nævnte, hvorved man altsaa retablerer, hvad der ved Lovforslagets 2den Behandling i det andet Thing, efter Indstilling af det der nedsatte Udvalgs Mindretal, var vedtaget om, at Vaccinationen ikke alene skal være foretagen inden en vis Alder, men at der ogsaa skal anvendes Bøder imod de vedkommende Forældre eller Bærger, der ikke følge den saaledes givne Regel. Jeg troer i det Hele, at jo mere man maa erkjende, at der her er Tale om en velgjørende Indretning, jo mere maa man indrømme, at Vaccinationen er et overordentlig stort Gode, og at der er saa Opdagelser, som gjøre det forrige Aarhundredes Slutning saamegen Værd som Dr. Jenner's, destomere hør man vaage over, at ogsaa Befolkningen virkelig benytter sig af den Velgjerning, der derigjennem bydes den. Den Anskuelse, at Folket nu skulde være blevet saa myndigt, at det ikke behøvede at tilholdes til eller, om man vil kalde det saa, at nødes til at lade deres Børn vaccinere, udspringer sikkert af den samme pirrelige Dmthsolenhed, som undertiden ogsaa i andre Retninger giver sig Luft paa en meget besynderlig Maade. Det er uden al Tvivl rigtigt, at der fastsættes en Bøde for dem, der ikke i denne Retning opfylder, hvad de skulde, og man har jo paa et andet Sted heller ikke taget i Betænkning i andre Tilfælde at lade Tvangsmidler bestaae, for det Tilfælde, at Folk ikke opfyldte Lovens Bud. — Hvad det Spørgsmaal angaaer, om man skal stemme mod det foreliggende Lovforslags videre Fremme, da nægter jeg ikke, at jeg er meest tilbøielig til at gjøre det. Den høitærede Minister har jo nemlig baade paa